

Verða teir steðgaðir?

VÍF vann innleiðandi umfarið í hondbóltslandskappingini og tykist at hava góðar møguleikar fyri at ognar sær enn eitt færoyameistararheiti

VÍF — KÍF, 1. deild menn:
29—23 (14—7)

Málskjuttar

VÍF: Kári Durhuus 9, Kári Mortensen 6, Páll Poulsen 6, Páll Joensen 3, Jan Müller 2, Áki Mortensen 2 og Jørgin Bech 1.

KÍF: Petur Martin Johansen 8, Hanus Joensen 6, Jakup Dam 4, Friðrik Joensen 3 og Kristian M. Dam 2.

Avarðingar: VÍF 3 og KÍF 1.

Útvisingar: VÍF 2×2 min. og KÍF 4×2 min.

Brotskóst: VÍF 7 og KÍF 3.

Domarar: Danjal Jarnskor og Hallur Hansen.

Áskoharar: Um 300.

VÍF tykist at hava sett kós móti enn einum færoyameistararheiti.

Innleiðandi umfarið í hondbóltskappingini er júst liðugt — við VÍF sum vinara — men tað tykist at vera trupult hjá hinum trimum liðunum í endumfarinum, Kyndli, StÍF og Neistanum, at kunna steðga vestmenningum.

Leygardagin var tað eitt terra, KÍF — stóra positiva »værraskili« í ár — ið royndi seg í seinasta dystinum í innleiðandi umfarinum og ikki gekst ov væl.

Longu í teimum sjeystu minuttunum varð dysturin í veruleikanum avgjördur. Uppá hesa tíð eydnaðist vestmenningum at koma á odda 5—0, og

hetta var skelkur, sum kollfirðingar ongantið vunnu á.

Hóast teir finga minkað til 2—5, áðrenn vestmenningar aftur finga bóltini netið aftanfyrri Jógvan Jacobsen, ið var komin í málið fyri landsliðsmálverjan Regin Djurhuus, so kom spælið hjá KÍF ongantið at vikra nóg væl í fyrria hálvleiki.

VÍF tóktist at hava størri megi at bróta gjøgnum verjuna hjá KÍF og kollfirðingar sýntust ikki at vita á hvønn hátt teir skuldu steðga VÍF-arunum, tá hesir søktu inn móti verjuni fyrri síðani at skjóta.

Í fyrria hálvleiki øktist munurin bert og var støðan, tá farið varð til hálvleikssteðgin 14—7 til VÍF.

Hóast KÍF royndist væl betri í seinna hálvleiki enn í fyrria — teir vunnu í veruleikanum hálvleikin við 16 málum móti 15 — so var ongantið nakar vandi fyrri sigrinum hjá VÍF. Hóast KÍF royndi tað, ið gerast kundi fyrri at fáa kontakt við VÍF aftur, so varð munurin ongantið minni enn seks mál og tá

avtornar hevði IF vundið við 29 málum móti 23.

Á liðnum hjá VÍF vóru bæði Páll Askham og Jan Müller at siggja aftur og hóast Jan »bert« gjørdi tvey mál, so er hann altíð ein hóttað móti einhøvjarari verju, ið noyðist at ansa væl eftir, tá hann fer upp til skot, og hetta kann gera hol fyrri hinar leikarnar.

Hóast Herálvar Nielsen einki sjeyst sjálvur, so átti hann so avgjört sin lut í sigrinum. Tá hann roynir seg úti frá vønginum, er altíð vandi ferð minni enn trýggjar ferðir noyðist KÍF at steðga honum óregluliga, soleiðis at VÍF fekk brotskast.

Teir »stóru« spálararnir hjá VÍF vóru enn einaferð Kárlarnir báðir, Durhuus og Mortensen. Tann fyrri sum góður spældari og besti málskjútti við niggju málum — harav tó trý uppá brotskast. Kári

Mortensen er uttan iva ein av bestu leikarunum í Føroyum, og tað er stórt spell, at Hanus Joensen, landsliðsvenjari — og av bestu leikarum hjá KÍF — ikki fær hann og Kára D. við til Portugal.

VÍF tykist at vera uttan nokur serlig veik »punkt« og spennandi verður nú at siggja, hvussu hini liðini fara at spæla móti vestmenningum fyrri at fáa hol á verjuna. At tað letur seg gera, kom jú til sjóndar fleiri ferðir á Skála leygardagin, har serliga tann kviki Petur Martin hjá KÍF smoygdi seg gjøgnum og neyvur er nakar ivi um, at hann og hinir kollfirðingarnir fara at »berjast« fyrri at byta tey bronsumerki, teir standa til í lotuni við silvur — ella gull — og at teir hava møguleikar til tess, er einki at ivast í. Um teir ikki alt ov ofta gloyma at

koma aftur í verjuna — sum tað kom fyrri fleiri ferðir leygardagin — so er ikki vist, at Kyndil og VÍF vinna eins tryggjar siggar í komandi dystum. KÍF hevur tapt tveir týðningarmiklar dystir, men enn eru ikki allar súðir syftar.

Kundi Hanus Joensen ikki gleða seg yvir ein sigur, so kundi hann í starvi sínum sum landsliðsvenjari tó konstatera, at landsliðsverjarnir báðir, Regin Djurhuus og Bergur Johansen, ið tó vórðu

avloysir av »eykamonnunum« Jógvan og Kristiani í longum løtum, av og á vistu, at teir hava evnir fyrri góðum bjargingum. Tá Regin kom fyrri seg, visti hann, at hann kann gerast avbera góður í sambandi við brotskóst, meðan Bergur, sum vant, hevði fleiri avbera góðar bjargarir og eisini læt okkurt »lætt« skot sleppa aftur um seg.

Ikki tað sama sum fyrr

VÍF — EB, 3. deild menn:

20—19 (10—7):

Málskjuttar

VÍF: Jakup Haraldsen 6, Petur Durhuus 5, Finn J. Olsen 4, Eyðbjørn Brunes 3, Hjalmar K. Olsen 1 og Helgi Finn Poulsen 1.

EB: Tom Joensen 8, Knud Simonsen 4, Trygvi Joensen 3, Niklud Nielsen 2 og Tori Jacobsen 2.

Avarðingar: VÍF 3.

Útvisingar: VÍF 2×2 min. og EB 2×2 min.

Brotskóst: VÍF 4 og EB 4.

Domarar: Regin Djurhuus og Johannes Johannesen.

Ikki er long tíð, síðani hondbólturin var týðandi ítróttargrein á Eiði, men so tykist ikki at vera nú.

Kvinnurnar hava tikið lið sitt úr 1. deild og menninir gera ikki ov nógv við venjingina í 2. deild. Av Eiði hava vit frætt, at ein orsök er, at tað eru somu leikarar, ið mynda bæði fót- og hondbóltslið og menninir hava ætlanir um at klára seg væl í 2. deild í ár, meðan kvinnurnar skulu royna at gerast fast lið í 1. deild.

Hetta gongur sjálvsagt út yvir hondbóltin og tað

er heldur langt millum tey góðu úrslitini hjá EB í 2. deild menn, men leygardagin var líka við tá liðið hitti VÍF á Skála.

Ikki tí at tað gekk so væl hjá EB í stórri helm-inginum av fyrria hálvleiki. Tá 20 min. vóru farnir, vóru vestmenningar á odda 9—2, men so kom vendi. Uppá fimm min. fekk EB minkað til 6—9 og varð steðgan, tá farið varð til hálvleikssteðg, 10—7 til VÍF.

Í seinna hálvleiki royndist VÍF fyrstu tjuðu min. frægara liðið og kom á odda 19—13, men so hendi tað sama sum í fyrria hálvleiki. EB tók dyk á seg og eydnaðist teimum at koma uppá 19—19, áðrenn tað í síðsta sekundi — aftaná tíð, segði onkur eiðis-maður — eydnaðist VÍF at fáa sigursmálið til 20—19.

Spell fyrri EB.

